

Dosarul nr. 3r-101/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (L. Barbos)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

DECIZIE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând recursul depus de către Nicolae Frunza și reprezentantul acestuia, avocatul Daniela Sandu,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Eugenia Todiev împotriva Agenției Servicii Publice, intervenient accesoriu Nicolae Frunza, Victor Covali, Svetlana Covali și Oleg Maftuleac cu privire la obligarea înregistrării imobilului și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva încheierii din 19 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea cu privire la repunerea în termen a apelului depusă de către Nicolae Frunza și a fost declarat inadmisibil apelul depus de către Nicolae Frunza,

c o n s t a t ă :

La 16 iulie 2013 Eugenia Todiev a depus cerere de chemare în judecată împotriva OCT Chișinău, intervenient accesoriu Nicolae Frunza cu privire la obligarea înregistrării autogarajului (boxa) nr. xxx din CCG nr. 20 din str. xxx, cu efectuarea rectificărilor corespunzătoare în Registrul bunurilor imobile și repararea prejudiciului material și moral.

Prin încheierea protocolară din 30 iulie 2014 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău au fost atrași în proces Victor Covali și Svetlana Covali în calitate de intervenienți accesorii.

Prin încheierea protocolară din 29 februarie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost atras în proces Oleg Maftuleac în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 30 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de către Eugenia Todiev împotriva Agenției Servicii Publice, intervenient accesoriu Nicolae Frunza, Victor Covali, Svetlana Covali și Oleg Maftuleac

cu privire la obligarea înregistrării imobilului și repararea prejudiciului material și moral a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 26 aprilie 2019 Nicolae Frunza a depus apel nemotivat, iar la 19 august 2019 a depus apel motivat împotriva hotărârii din 30 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând repunerea în termen și admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și trimiterea cauzei spre rejudecare în primă instanță.

Prin încheierea din 19 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea cu privire la repunerea în termen a apelului depusă de către Nicolae Frunza și a fost declarat inadmisibil apelul depus de către Nicolae Frunza.

La 03 martie 2020 Nicolae Frunza și reprezentantul acestuia, avocatul Daniela Sandu au depus recurs împotriva încheierii din 19 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate, repunerea în termen a apelului și restituirea cauzei în instanța de apel.

În motivarea recursului au indicat că încheierea instanței de apel este neîntemeiată, menționând că în ședința de judecată din 19 februarie 2020 au explicat că au luat cunoștința de dispozitivul hotărârii primei instanțe la 12 aprilie 2019, când i-a fost înmănat.

Au considerat că, recurentul și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură, în conformitate cu art. 116 alin. (4) Cod de procedură civilă.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat copia încheierii din 19 februarie 2020 contestate în adresa părților, iar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent, lipsesc la dosar. Astfel, recursul, depus la 03 martie 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul.

În conformitate cu art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanței de apel.

În conformitate cu art. 236 alin. (1) și (2) lit. d) din Codul administrativ, instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil în special când apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1).

Din materialele cauzei rezultă că la 26 aprilie 2019 Nicolae Frunza a depus apel nemotivat, iar la 19 august 2019 a depus apel motivat împotriva hotărârii din 30 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând repunerea în termen și admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și trimiterea cauzei spre rejudecare în primă instanță.

Urmare, prin încheierea din 19 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea cu privire la repunerea în termen a apelului depusă de către Nicolae Frunza și a fost declarat inadmisibil apelul depus de către Nicolae Frunza.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele Codului administrativ, care reglementează acțiunile instanței la faza respectivă a procesului și cu aprecierea completă a tuturor probelor și a circumstanțelor referitoare la termenul de depunere a cererii de apel.

Actele cauzei denotă faptul că, dispozitivul hotărârii primei instanțe a fost pronunțat la 30 noiembrie 2018.

Astfel, termenul de declarare a apelului atât în baza art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, cât și în baza art. 362 alin. (1) CPC este de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii și a început să curgă de la 01 decembrie 2018, ziua imediat următoare datei pronunțării dispozitivului hotărârii contestate și a expirat la 30 decembrie 2018, însă cererea de apel a fost depusă de către Nicolae Frunza la 26 aprilie 2019, adică peste termenul de 30 de zile.

Prin urmare, apreciind condițiile de depunere a cererii de apel prin prisma art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că, apelul a fost depus de către Nicolae Frunza în afara termenului stabilit de lege, solicitând repunerea în termen.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) și alin. (3) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documente respective etc.).

Astfel, instanța de recurs reiterează că, termenul de declarare a apelului poate fi

restabilit dacă persoanele îndreptățite prezintă probe veridice, ce ar confirma imposibilitatea declarării apelului în termen.

Din materialele dosarului rezultă că, Nicolae Frunza, solicitând repunerea în termen, a invocat că a recepționat dispozitivul hotărârii primei instanțe abia la 12 aprilie 2019 și nu a fost citat legal pentru ședința de judecată din 30 noiembrie 2018.

În conformitate cu art. 24 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. Participantul care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv și nu își îndeplinește obligațiile procesuale cu bună-credință răspunde potrivit legii pentru prejudiciile materiale și morale cauzate.

Actele cauzei denotă faptul că, copia dispozitivului hotărârii primei instanțe a fost expediat în adresa recurentului la 03 decembrie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire, anexată la materialele dosarului (f. d. 241, vol. II).

De asemenea, actele cauzei denotă faptul că, Nicolae Frunza a fost prezent personal la ședințele de judecată din 21 septembrie 2017, 16 noiembrie 2017, 08 februarie 2018, 28 martie 2018, 30 mai 2018, 24 septembrie 2018, 02 octombrie 2018, 12 octombrie 2018 și 09 noiembrie 2018 (f. d. 226-238, vol. II), iar la 08 noiembrie 2018 reprezentantul acestuia, avocatul Ion Proca a solicitat amânarea ședinței de judecată din 09 noiembrie 2018, cererea fiind admisă prin încheierea protocolară a primei instanței din 09 noiembrie 2018 și a fost amânată ședința de judecată pentru 13 noiembrie 2018.

Mai mult, conform recipisei anexate la materialele cauzei, Nicolae Frunza a fost înștiințat despre ședința de judecată din 13 noiembrie 2018 (f.d. 195, vol. II), iar conform telefonogramei din 09 noiembrie 2018, reprezentantul acestuia, avocatul Ion Proca a fost anunțat despre ședința de judecată din 13 noiembrie 2018, comunicând că, va informa și clientul său (f. d. 196, vol. II) or, în conformitate cu prevederile art. 102 alin. (4¹) CPC, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Prin urmare, Nicolae Frunza urma să depună diligența necesară de a se informa la ce etapă de examinare se află procesul și, după caz, să facă cunoștință cu hotărârea pronunțată, să întreprindă măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță, după cum sugerează și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Popov versus Moldova (nr. 2) din 02 decembrie 2005; Melnic versus Moldova din 14 noiembrie 2006, Ponomaryov versus Ucraina din 03 aprilie 2008, Van Harn versus Germany din 11 septembrie 2007), și să conteste în termenul legal hotărârea primei instanțe, fapt, însă, ignorat de recurenți, ce a generat omiterea termenului prescris la depunerea apelului.

În asemenea circumstanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel temeinic și legal a respins cererea cu privire la repunerea în termen a apelului și a declarat inadmisibil apelul depus de către Nicolae Frunza.

Instanța de recurs accentuează că, soluția adoptată de instanța de apel prin încheierea recurată este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în

sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că, prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în prima instanță și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent și reprezentantul acestuia sunt neîntemeiate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b), art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de către Nicolae Frunza și reprezentantul acestuia, avocatul Daniela Sandu.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh